

Japonia ogłosiła stan wojenny z Anglią i Stanami Zjednoczonymi

Według wiadomości, podanej przez tokijską rozgłośnię radiową, japońska główna kwatera wojskowa podała do wiadomości, że od poniedziałku godziny 6 tej rano zaistniał stan wojenny pomiędzy Japonią a siłami wojennymi Anglii i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej na wodach Oceanu Spokojnego.

Wręczenie formalnych wypowiedzeń wojny

Przedstawiciel japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych wręczył w poniedziałek Stanom Zjednoczonym i Anglii, oraz posłom Kanady i Australii formalnie wypowiedzenia wojny prosząc równocześnie o niezwłoczne zaprzestanie ich działalności dyplomatycznej i konsularnej. Równocześnie zapewniono członków odnośnych misji, że zgodnie z prawem międzynarodowym wydane zostaną wszelkie konieczne zarządzenia dla zapewnienia ich osobistego bezpieczeństwa. Odnosi się to również do wszystkich innych obywateli tych krajów.

Cesarz Japonii powiadomił naród o wypowiedzeniu wojny Anglii i Stanom Zjednocz. Ameryki Północnej

W poniedziałek o godzinie 11 przedpołudniem czasu japońskiego cesarz podał oficjalnie do wiadomości fakt wypowiedzenia wojny Anglii oraz Stanom Zjednoczonym Ameryki Północnej, wraz z orędziem do Narodu japońskiego. Na krótko przed tym odbyło się nadzwyczajne posiedzenie tajnej rady stanu.

Pierwsze starcia wojsk japońskich i amerykańskich w Azji Wschodniej

DNB komunikuje: W wyniku zmagającej się od kilku tygodni nagonki wojennej amerykańskiego prezydenta Roosevelta, doszło dziś na terenie Azji Wschodniej do pierwszych starć wojsk japońskich z jednostkami bojowymi Stanów Zjednoczonych.

Japończycy niespodziewanie wylądowali na półwyspie Malajskim

Według wiadomości zakomunikowanej przez cesarską kwaterę główną, wczesnym rankiem w poniedziałek wojska i oddziały bojowe marynarki japońskiej dokonały niespodziewanego lądowania na pewnym z góry określonym odcinku półwyspu Malajskiego. Jak słychać, operacje te mają mieć pomyślny przebieg.

Atak na Hongkong

Oddział wojskowy cesarskiej kwatery głównej komunikuje o rozpoczęciu ataku na brytyjską koronną kolonię Hongkong.

Japonia internuje obywateli Angielskich i Stanów Zjednoczonych

Wszyscy obywatele angielscy i Stanów Zjednoczonych w wieku poborowym, zamieszkałi stale w Japonii zostali w poniedziałek internowani — oświadczył zastępca rzecznika japońskiego biura informacyjnego Temokytzu Hori na konferencji prasowej w poniedziałek w południe. Kobiety i dzieci, chorzy, oraz mężczyźni nie będący w wieku poborowym

nie podlegają internowaniu. W dalszym ciągu zastępca rzecznika oświadczył dosłownie: „Obecna wojna istnieje pomiędzy państwami, a nie pomiędzy jednostkami. Z tego powodu rząd japoński poweźmie wszelkie kroki, aby zagwarantować bezpieczeństwo obywateli Stanów Zjednoczonych i Anglii w Japonii”. W końcu rzecznik oświadczył, że osoby internowane w Japonii będą traktowane dokładnie tak samo, jak japończycy aresztowani w krajach nieprzyjacielskich.

Specjalne posiedzenie gabinetu japońskiego

W urzędowym mieszkaniu premiera odbyło się w poniedziałek rano pod przewodnictwem premiera Tojo nadzwyczajne posiedzenie gabinetu japońskiego, w czasie którego minister marynarki Szimada złożył sprawozdanie o dotychczasowym przebiegu starć bojowych z angielskimi i amerykańskimi siłami zbrojnymi. Następnie rząd powziął uchwały w sprawie dalszych zarządzeń, jakie mają być poczynione. Bezpośrednio po tym posiedzeniu premier Tojo udał się do cesarza, celem złożenia mu sprawozdania.

Nadzwyczajna sesja parlamentu japońskiego

Parlament japoński został zwołany na 15 grudnia na dwudniową nadzwyczajną sesję.

Stan wojenny w strefie Kanału Panamskiego

Według doniesień z Panamy wydano tam zarządzenia wojenne, zakrojone na szeroką skalę. Obrona przeciwlotnicza w strefie kanału została postawiona w stan wojenny. Rząd panamski miał zarządzić natychmiastowe aresztowanie wszystkich Japończyków, zamieszkałych na obszarze państwa.

Indie Holenderskie aresztują wszystkich Japończyków

Rząd w Batawii wydał w poniedziałek rozkaz aresztowania wszystkich Japończyków, zamieszkałych w Holenderskich wschodnich Indiach. W całym kraju są już w toku masowe aresztowania. Większość Japończyków zamieszkałych na terenie holenderskich wschodnich Indii powróciła jednak do Japonii w ciągu ub. tygodnia.

„Roosevelt ponosi winę” stwierdza Berlin

„Roosevelt dopiął wreszcie swego celu”. W tym zdaniu streszcza się pierwsza reakcja Berlina na wszczęcie kroków wojennych na Dalekim Wschodzie. Poza Churchilllem, stwierdziło dziś z rana radio niemieckie, prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej ponosi główną odpowiedzialność za wybuch obecnej wojny. Od wielu lat marzeniem jego było doprowadzić do wybuchu wojny pomiędzy Rzeszą niemiecką a międzynarodówką żydowsko-kapitalistyczną. W pełni świadomości swej odpowiedzialności prezydent Stanów Zjednoczonych przy pomocy najróżnorodniejszych po-

średników czynił usilne starania, celem rozszerzenia na cały świat konfliktu lokalizowanego w 1939 r. narazie tylko w Europie środkowej. Opublikowane przez Niemcy w ciągu dwóch lat dokumenty przyczołgały w znakomity sposób złowieszczą rolę licznej gromady zauszników prezydenta Stanów Zjednoczonych. Nakłaniając Polskę do wojny z Niemcami i udzielając Anglii i Francji lekkomyślnych obietnic pomocy, Roosevelt po złamaniu wszystkich przyrzeczeń, deklarowanych w okresie kampanii wyborczej, obarczył Amerykę finansowym ciężarem wojny. Podyktowane to było li tylko interesami małej grupy kapitalistów anglosaskich. Nie dość na tym, Roosevelt po załamaniu się Polski i Francji przez swych t. zw. delegatów specjalnych rozsnął sieć intryg nad stolicami państw południowo-europejskich. Równocześnie wysłał transporty materiału wojennego do brytyjskich terenów wypadowych, a w końcu wydał swej flocie wojennej rozkaz strzelania do niemieckich statków wojennych.

I oto wojna, za którą Roosevelt tak pilnie uganiał, rozpoczęła się również na wodach Oceanu Spokojnego. Doszło już do pierwszych starć przeciwników. Imperializm dolarowy, tak twierdził Berlin — odniósł zwycięstwo nad zdrowym rozsądkiem szerokich sfer obywateli północno-amerykańskich.

ROZMOWA TELEFONICZNA Z ROOSEVELTEM

A bomby padają z powietrza

Druga fala samolotów japońskich zjawiła się właśnie nad Honolulu — oświadczył gubernator tego archipelagu wysp Joseph B. Poindexter w niedzielę około godziny 18 tej, przerywając rozmowę telefoniczną z prezydentem Rooseveltem. Gubernator potwierdził poprzednie doniesienia, według których szkody wyrządzone przez pierwsze ataki na Honolulu były niezwykle ciężkie. Generał C. C. Bloch naczelny dowódca wojsk Stanów Zjednoczonych w Hawaj wydał za pośrednictwem Białego Domu następujący komunikat: Spowodowane zostały ciężkie szkody materialne i poważne straty w ludziach.

Na temat wysokości szkód i strat w ludziach w Manili nie nadeszły dotychczas żadne informacje. Według prywatnych doniesień, wiadomości pochodzące z niedzieli popołudnia, że stolica Filipin była również atakowana, nie potwierdziły się, przeciwnie w Manili ma panować zupełny spokój.

Nieurzędowe doniesienie o walkach koło i nad Honolulu stwierdza przede wszystkim, że od celnego pocisku japońskiego na wojskowy plac ćwiczeń poza obrębem Honolulu zostało zabitych 350 żołnierzy amerykańskich. Umocnione punkty na wyspie Hoahu oraz forty w Pearl-Harbour podczas pierwszego ataku japońskiego były wystawione na bardzo ciężkie bombardowanie, trwające 15 minut. W porcie miał zostać podpalony statek liniowy „Oklahoma” pojemności 29 000 brt. Ciężkie uszkodzenia tłomaczą się tym, że samoloty japońskie dokonały częściowo ataku przy pomocy torped powietrznych.

Wypowiedzenie wojny Finlandii, Węgrom i Rumunii przez Anglię

Po odrzuceniu ultymatywnych żądań, wyśtosowanych przez rząd angielski pod adresem rządów Finlandii, Rumunii i Węgier, Londyn ogłosił urzędowo, że znajduje się w stanie wojny z tymi krajami.

Stanowisko tych trzech naradów było już zgóry jasno określone.

Prezydent Finlandii Rytli w mowie wygłoszonej z okazji rocznicy niepodległości przeszedł do omawiania stanowiska Anglii wobec Finlandii, przyczem z naciskiem podkreślił: „Finlandia będzie się broniła przeciwko wszelkiemu zagrożeniu, bez względu na to z jakiej strony ono przyjdzie, Finlandia zdecydowana jest za żadną cenę nie odstąpić od swoich sprawiedliwych celów”. Z kolei prezydent Rytli zaapelował do wszystkich Finów o wytrwałość aż do ostatecznego zwycięstwa.

Posel fiński w Londynie Gripenberg i b. posel angielski w Helsinkach Vereke, który obecnie przebywa w Lizbonie, poczynili przygotowania do odjazdu. Na temat odjazdu poselstwa fińskiego dotychczas nic jeszcze nie wiadomo.

Rząd rumuński w swej odpowiedzi doręczonej przedstawicielowi dyplomatycznemu Stanów Zjednoczonych w Bukareszcie odrzucił pretensje rządu brytyjskiego w kierunku wycofania wojsk brytyjskich aż do Dniestru i zaprzestania działań bojowych przeciwko bolszewizmowi. Prasa rumuńska podkreśla, że dopiero ta odpowiedź przyczyniła się do faktycznego stworzenia frontu europejskiego. „Nowa Europa nie pozwoli nikomu mieszać do swych praw” — pisze dziennik „Seara”.

Premier węgierski Bardossy odrzucając ultimatum angielskie pod adresem Węgier oświadczył, że krok Anglii demaskuje w jasny sposób zamiar rządu brytyjskiego udzielenia pomocy Sowietałom w drodze sterylizowania, a nawet poświęcenia Węgier, o ileby to leżało w ramach możliwości Wielkiej Brytanii. Dla obecnego rządu angielskiego jest zupełnie obojętnym co stanie się — a właściwie co stałoby się — ponieważ dzięki Bogu, nie może już być o tem mowy — gdyby potęga militarna Sowietał odniosła zwycięstwo. Decyzja rządu angielskiego, zakończył swoje oświadczenie Bardossy, skierowana jest przeciwko całej Europie. Dzienniki węgierskie określają wypowiedzenie wojny przez Anglię jako okoliczność bez żadnego znaczenia. W kołach politycznych oświadczają, że krok angielski stanowi zupełnie bezskuteczną pogroźkę. Nie zmieni on niczego w obecnych stosunkach, których cechą charakterystyczną są zarządzania blokadowe ze strony Węgier oraz zerwanie stosunków dyplomatycznych.

Prasa krajów europejskich jest zupełnie zgodna w opinii, że Anglia przez długie tygodnie usiłowała zrzucić z swych barków żądanie sowieckie polegające na uznaniu za wrogów Anglii tych państw, które uczestniczą w walce przeciwko bolszewizmowi. „Londyn dobrze rozumiał — pisze dziennik włoski „Stampa” — że tego rodzaju postępowanie wywoła wprost odwrotny skutek, mianowicie jeszcze większe wzmocnienie moralnego zespolenia Europy. Obecnie jednak Anglia zmuszona została do takiego kroku w wyniku swej solidarności z Sowietałami. Narody europejskie powitały z uznaniem nacechowane godnością stanowisko trzech krajów, odrzucające ultimatum londyńskie, stanowiące pozycję aktywną w walce o oswobodzenie Europy i współpracę narodów kontynentu europejskiego”.

Dziennik hiszpański „La Vanguardia” sądzi że wypowiedzenie wojny przez Anglię ma stanowić niewątpliwie pewnego rodzaju polityczną kompensatę dla Anglii w miejsce żądanej przez Sowietał pomocy wojskowej, której Anglia nie jest w stanie udzielić. Deklaracja wojenna Anglii nie przyczyni się jednak pod żadnym względem do wspomoczenia bolszewików.

Deklaracja Wielkiej Brytanii — pisze dziennik bułgarski „Zora” — zwraca się przeciwko trzem państwom, które nie dopuściły się za-

danych wrogich działań wobec Anglii, które natomiast widziały się zmuszone do podjęcia wojny dla własnej obrony i własnego oswobodzenia, ponieważ zostały napadnięte przez Związek Sowietał. Dyplomatycy napad ze strony Anglii, zdradza zamiar żywiony przez Wielką Brytanię polegający na posłużeniu się bolszewizmem dla zniszczenia Europy.

Potwierdza to również szef państwa rumuńskiego marszałek Antonescu, który w rozmowie z przedstawicielem skandynawskiego biura telegraficznego oświadczył, że wojna przeciwko Związkowi Sowietał stała się nieunikniona. Dla Rumunii, podobnie jak i dla reszty Europy złamanie bolszewizmu było kwestią życia i śmierci.

Prasa rumuńska wyraża podziw dla stanowiska trzech państw europejskich wobec zjednoczonej z bolszewizmem Anglii i wyraża wiarę w ostateczne zwycięstwo, które doprowadzi do zorganizowania nowego porządku światowego.

Oświadczenie marszałka Antonescu do narodu rumuńskiego

Szef państwa rumuńskiego marszałek Antonescu w związku z wypowiedzeniem wojny przez Wielką Brytanię zwrócił się do narodu rumuńskiego z oświadczeniem, w którym m. in, czytamy:

„Wielka Brytania wypowiedziała nam wojnę. Stan wojenny rozpoczął się dziś o godz. 12-ej w południe.

Silna działalność lotnictwa na froncie wschodnim Sukcesy niemieckiej łodzi podwodnej na wybrzeżu Cyrenajki

Z głównej kwatery Adolfa Hitlera. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 7 grudnia:

Mimo silnych mrozów wojska niemieckie i włoskie odniosły w zagłębiu donieckim miejscowe sukcesy ofensywne. Na wielu miejscach frontu wschodniego odparte zostały ataki sowieckie. Przed Leningradem załamała się próba wyłamania podjęta przy udziale czołgów i lotników bojowych. Prowadzono dalej ostrzeliwanie ważnych celów wojennych w obrębie miasta.

Lotnictwo wspierało na całym froncie wschodnim walki armii lądowej atakami na nieprzyjacielskie stanowiska, skupienia wojsk i koleje. Na południowy wschód od jeziora Ładogi zbombardowano sowieckie lotnisko wypadowe. Na zachodnim wybrzeżu odnogi jeziora Onega samoloty bojowe trafiły celnie bombami ciężkiego kalibru pewien obiekt przemysłowy.

W rejonie kanału doszło do potyczki pomiędzy niemieckimi poławiaczami min a kilkoma brytyjskimi ścigaczami. Jeden nieprzyjacielski statek został zatopiony, drugi ciężko uszkodzony. Nasze statki nie odniosły żadnych uszkodzeń ani strat.

W Afryce Północnej trwają walki. Przed wybrzeżem Cyrenajki niemiecka łódź podwodna zaatakowała brytyjski transport konwojowany z posiłkami dla Tobruku i trafiła jeden kontrtorpedowiec, jeden parowiec cysternę i jeden frachtowiec. Z powodu silnej obrony nie można było zaobserwować zatonięcia okrętów.

Nocne ataki niemieckich samolotów bojowych skierowały się przeciw brytyjskim lotnikom na wyspie Malcie. Zaobserwowano trafienia bomb w halach i schronach.

W czasie od 29 listopada do 5 grudnia lotnictwo sowieckie straciło 228 samolotów. Z tego zestrzelono 136 w walkach powietrznych a 67 przez artylerię przeciwlotniczą, resztę zni-

Fakt wypowiedzenia nam wojny niema żadnych podstaw.

Ubolewam nad tem, iż wewnętrzne przeobrażenia i tragedia znalazła tak mało zrozumienia, że podstawy prawne narodu, który stale przechodził od jednej krzywdy do drugiej i dotykany ciosami od wielu stuleci naród rumuński był wstrząśnięty, ten naród, który walcząc również w przyszłości będzie walczył, aby zabezpieczyć sobie byt i prawa egzystencji, oraz pokój. Wielka Brytania prowadzi od stuleci wojny zdobywcze, my zaś walczymy, aby się bronić. Pozostawiamy sumieniu świata i historii sprawę sądenia nas i wydania wyroku.

Rumunia podejmuje wyzwanie z niewzruszoną wiarą w to, że w walce z komunizmem służy nie tylko woli narodu, ale że w walce i przez ofiary zarówno w przeszłości, jak i przyszłości służy cywilizacji europejskiej.

Znamienna wymiana depeš Churchill'a ze Stalinem

Z okazji urodzin premiera Wielkiej Brytanii, Stalin przesłał na ręce Churchilla depešę, na którą Churchill odpowiedział podziękowaniem. Ta znamienna wymiana depeš stanowi potwierdzenie ścisłego porozumienia, jakie panuje między Anglią a bolszewizmem. Stalin życzy Churchillowi zdrowia, na co Churchill dziękuje uprzejmie za przyjazne życzenia. W związku z tem w Sztokholmie czyni się ironiczne uwagi, przy czym podkreśla się, że „rzeczywista pomoc byłaby dla Stalina bardziej miłą w przykrych i uciążliwych sytuacjach”.

szczono na ziemi. W tym samym czasie na froncie wschodnim zaginęło 21 własnych samolotów.

Oddział szturmowy marynarki obsadził wyspę Osmussar w Zatoce Fińskiej Ponowne ciężkie walki w Afryce Północnej

Z głównej kwatery Adolfa Hitlera. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 6 grudnia co następuje:

W różnych miejscach wschodniego frontu nieprzyjaciół został odrzucony w lokalnych walkach. W łuku Dońca odparto silne ataki sowieckie wśród ciężkich strat dla nieprzyjaciela.

Próba nieprzyjacielskiego wyłamania się z Leningradu spełniła na niczym wśród wielkich krwawych strat. W Zatoce Fińskiej oddział szturmowy wojsk marynarki obsadził wyspę Osmussar.

Lotnictwo obrzuciło celnymi bombami kilka pociągów transportowych w rejonie Wołogdy i w ciągu ostatniej nocy przeprowadziło ataki na obiekty kolejowe i zakłady użyteczności publicznej w Moskwie. Zakłady lotnicze w Rybińsku nad Wołgą obrzucono bombami ciężkiego kalibru.

W walkach przeciwko brytyjskiej żegludze dowożącej zaopatrzenie do kraju łodzi podwodne zatopiły 5 okrętów o łącznej pojemności 25 500 brt. Samoloty bojowe zaatakowały w ciągu ostatniej nocy obiekty portowe w Anglii południowo-zachodniej.

W czasie prób ataków podejmowanych przez lotnictwo brytyjskie w rejonie Kanału La Manche i nad wybrzeżem holenderskim zestrzelono 8 samolotów nieprzyjacielskich.

Koło wybrzeża norweskiego dwa ścigacze łodzi podwodnych niemieckiej marynarki wojennej zaatakowały brytyjską łódź podwodną, zmusiły ją bombami podwodnymi do wynurzenia się i następnie zatopiły ogniem artyleryjskim. W Afryce Północnej rozgorzały nowe walki.

Zakończenie obsadzania Hangoe

Fiński komunikat wojenny z dnia 5-go grudnia: Front Hagoe: Zajmowanie obszaru Hangoe zostało zakończone. Budynki mieszkalne w mieście są na oko dość dobrze zachowane, jednak stwierdzono obecność licznych podminowań. Dotychczas na obszarze Hangoe wzięto do niewoli około 300 jeńców. Przesmyk Karelski: Na całym froncie obustronny przeszkadzający ogień artylerii i granatników oraz działalność piechoty. Nieprzyjaciół podjął nad brzegiem jeziora Ladoga dwie bezskuteczne próby ataków. Własna artyleria zniszczyła bunkry nieprzyjacielskie oraz zmusiła do milczenia jedno działo przeciwpancerne i jedno działo polowe. — Front Swiru: W dalszym ciągu obustronny przeszkadzający ogień artylerii i granatników. Nieprzyjaciół stracił tutaj w czasie nieudanej próby ataku między innymi 3 wozy pancerne, jedno auto pancerne i cztery działa przeciwpancerne. Na innym odcinku tegoż frontu zniszczono dalszy wóz pancerne. — Na południowym odcinku frontu wschodniego odparto próby ataków nieprzyjacielskich. W jednym punkcie nieprzyjaciół zaatakował nad pewnym jeziorem. Własne wojsko dopuściło atakującego nieprzyjaciela aż pod same swoje pozycje, po czym zniszczyły go prawie do ostatniego żołnierza. Na odcinkach północnych, nie było godnych wzmianki akcji. — Flota morską: Wczoraj wieczór zaobserwowano, jak jeden wielki okręt nieprzyjacielski nejechał w Zatoce Fińskiej na nasze miny. — Lotnictwo: Wczoraj wieczór maszyny nieprzyjacielskie zrzucały bomby rozpryskowe na miasto Rovaniemi w Laponii, a ponadto zaatakowały miejscowość Kymijärvi bombami zapalającymi. Zaraz po północy dwie maszyny bombardowały miejscowość Kymiäarvi, przy czym wybitych zostało kilka szyb okiennych. Własne lotnictwo bombardowało kolej Murmańska na północ od Maaskae. Dwa pociski transportowe oraz tor w kilku miejscach zostały trafione ciężkimi bombami. We wschodniej Karelii obrzucono bombami kilka składów magazynowych i kolumn transportowych, przy czym również bomby były celne. W ciągu dnia wczorajszego doszło koło Harhumaeki na północnym cyplu jeziora Onega do dwóch walk powietrznych, w czasie których zestrzelono łącznie trzy nieprzyjacielskie maszyny myśliwskie. Jeden własny samolot nie powrócił do swej bazy.

Zwycięskie walki powietrzne nad Marmarica

Włoski komunikat wojenny z soboty 6 grudnia: W Marmarice na frontach Tobruku i Sollum nie wydarzyło się nic ważnego. Działania bojowe na odcinku środkowym przybrały formę podjęcia z powrotem walk pomiędzy wysuniętymi przez obie strony oddziałami na odcinku Bir el Gobi; walki są jeszcze w toku. Działalność lotnictwa włoskiego i niemieckiego, pomimo trudności spowodowanych przez złe warunki atmosferyczne, znamięnowała się wielokrotnie powtarzanymi akcjami samolotów bojowych, biorących udział w walkach na ziemi oraz gwałtownymi, zwycięskimi walkami powietrznymi eskortujących je myśliwców. Myśliwce włoskie zestrzeliły 13 samolotów nieprzyjacielskich, które spały się w powietrzu, zaś myśliwce niemieckie dwa. Ponadto liczne nieprzyjacielskie samoloty zostały ciężko uszkodzone. Cztery samoloty włoskie i cztery niemieckie nie powróciły. — Samoloty brytyjskie bombardowały w nocy na 6 grudnia Neapol. Ilość ofiar wynosiła 7 zabitych i 40 rannych. Wyrządzono poważne szkody w budynkach nie mających znaczenia wojkowego. Szereg wybuchów pożarów został zaraz stłumiony. Nocne myśliwce zestrzeliły jeden z samolotów biorących udział w ataku, który spadł koło Ottaviano. Z załogi składającej się z 6-ciu ludzi, dwóch rannych wzięto do niewoli, czterech ludzi zginęło. Dalsze dwa samoloty nieprzyjacielskie otrzymały celne trafienia i spadły do morza, jeden na północ od Baia, drugi koło Cap Miseno.

Atak włoskich samolotów torpedowych na dwa krążowniki brytyjskie

Włoski komunikat wojenny z niedzieli 7 grudnia: Walki w Marmarice trwały w dalszym ciągu na froncie Tobruku oraz rejonie na południe od Tobruku pomiędzy El Adem i Bir el Gobi, gdzie wojska osi powstrzymywały i odparły wielokrotne silne ataki nieprzyjaciela przy użyciu nowych sił. W akcjach tych walczyły również oddziały młodych faszystów z bezprzykładną wytrwałością i dzielnością. Na froncie Sollum sytuacja jest niezmieniona. — Sprzymierzone lotnictwo brało udział w operacjach bojowych, dokonując wielokrotnych ataków na nieprzyjacielskie czołgi i oddziały piechoty. Poza tym stoczyło ono liczne walki powietrzne, w których przebiegu zestrzelono w płomieniach 22 samoloty nieprzyjacielskie, z czego 14 straciło lotnictwo włoskie, 8 lotnictwo niemieckie. Załogi kilku samolotów nieprzyjacielskich zostały wzięte do niewoli. — Sześć samolotów włoskich zginęło. Angielskie okręty wojenne bombardowały nasze stanowiska na zachód od Tobruku. Trzy z pośród naszych samolotów torpedowych pod dowództwem oficerów lotnictwa kapitana Massimiliano Erasi, porucznika Guglielmo Ranieri i podporucznika Alfredo Pulzetti ugodziły wielokrotnie posiskami pomiędzy Tobrukiem i Ras Azzaz dwa krążowniki nieprzyjacielskie, z których wystrzeliły wysoko płomienie. Jeden z nich należy uważać za zatopiony. — Ustalono, że podczas nalotu na Benghazi, o którym wspomniano

w komunikacie wojennym z 2-go grudnia, niemiecko-włoska ziemia obrona przeciwlotnicza zestrzeliła dwa samoloty nieprzyjacielskie, które spadły do morza. — Lotnictwo brytyjskie zaatakowało ubiegłej nocy ponownie Neapol bombami zapalającymi i rozpryskowymi w kilku kolejnych nalotach. Trafionych zostało kilka budynków i jeden kościół. Ofiary wśród ludności wynosiły dwóch zabitych i jeden ranny.

Stany Zjednoczone wprowadzają system komisarzy politycznych

Z kół wojskowych Stanów Zjednoczonych dowiadują się tu, że armia północno-amerykańska wprowadziła system komisarzy politycznych. Osobistości posiadające stopnie oficerskie, otrzymały zlecenie przeprowadzenia „politycznego wyszkolenia” wcielonych do szeregów rekrutów i wytłumaczenia im konieczności obecnej wojny, toczącej się po drugiej stronie oceanów.

Stworzenie instytucji amerykańskich komisarzy politycznych i politruków okazało się niezbędne, ponieważ opozycja przeciwko rozszerzeniu obowiązków służby wojskowej i sojuszników z bolszewikami, oraz niezadowolenie wobec możliwości wysłania wbrew wszelkim prawom na tereny bojowe w Europie i Azji trwają z niezmienną siłą.

Jeszcze w sprawie dodatku wojennego od wyrobów tytoniowych i wódczanych

W związku z wczorajszym doniesieniem o dodatku wojennym od wyrobów tytoniowych i wódczanych, agencja „Telepress” dowiaduje się z miarodajnych źródeł, że świadczenie to nie jest pobierane na dobro zarządu Monopoli, lecz chodzi o ofiarę na rzecz walczących na wschodzie żołnierzy. To zarządzenie zostało już przeprowadzone w Rzeszy jak również w pozostałych państwach europejskich. Każdy obywatel, który dzisiaj może prowadzić spokojne życie, i nie musi rezygnować z artykułów zbytkowych jak tytoń i wódka, placąc ten dodatek, ponosi dużo, mniejszą ofiarę, jak ci, którzy codziennie narażają swoje życie w walce prowadzonej z bolszewizmem w imię zapewnienia naszych zdobyczy kulturalnych i naszego prywatnego życia.

Przyspieszone wyładowanie i załadowanie wagonów

Odbiorcy przesyłek towarowych względnie ich pełnomocnicy np. spedytorzy i przedsiębiorstwa przewozowe, są obowiązani na podstawie rozporządzenia z 26 listopada 1941 r. do wyładowania wagonów natychmiast po ich podstawieniu. Jak długo będą obowiązywać ustanowione terminy wyładowania należy je przestrzegać. W wypadku gdy miejsce wyładowania służy ogólnemu ruchowi, wówczas zobowiązany jest odbiorca względnie jego pełnomocnik zwieźć towar jeszcze przed upływem terminu wyładowania. Dostawcy towarów i pełnomocnicy są zobowiązani załadować wagony natychmiast po ich podstawieniu. Jak długo będą obowiązywać ustanowione terminy załadowania należy je przestrzegać.

W celu wykonania wyżej określonych obowiązków mogą być zatrudnieni pracownicy w niedzielę i dni świąteczne. W wypadku nie wykonania obowiązków przez odbiorców przesyłek towarowych lub ich pełnomocników lub w wypadku stanu konieczności w warunkach komunikacyjnych mogą niemieccy przełożeni placówek kolei Wschodnich zarządzić i przeprowadzić przy pomocy podległego im personelu ekspedycji towarowej przymusowe wyładowanie wagonu Kolei Wschodniej, jak również odwóz wyładowanego towaru z miejsca wyładowania. Wykroczenia przeciwko tym przepisom będą karane grzywną lub aresztem.

OGŁASZAJCIE SIĘ

w wielkim 8-stronicowym n-rze
świętecznym „Nowego Czasu”

Wiadomości z Jędrzejowa i okolicy

JĘDRZEJÓW

6 XII 1941

Pokłóciły się dwie Marysie o dzieci. Bójkę rozpoczęli dzieci Marianny Pruchała i Marianny Kozioł na ulicy przedmieścia Jędrzejowa — Wincentynów i byłoby się na tym skończyło, gdyby do sprawy nie włączyły się obydwie matki dzieci. Po steku obelżywych wyrazów, Pruchałowa dogoniwszy syna Koziołowej, uderzyła go motyką dość silnie. — Sąd grodzki w Jędrzejowie skazał Pruchałową na dwa miesiące aresztu.

Nie wolno bić nawet stróża, gdy jest na służbie. Sąd grodzki w Jędrzejowie skazał po miesiącu aresztu Wincentego Sędkę i Józefa Dziupę, obydwóch z Mielchowa, za pobicie na polu majątku Mielchów w czasie pełnienia swoich obowiązków służbowych, to jest spędzania gości jednego z poszkodowanych z pola folwarku majątku Mielchów.

KIELCE

Napad rabunkowy zamaskowanych bandytów. Do mieszkania gospodarza Romana Podlejskiego we wsi Skrajnice, gminy Olsztyn (powiat Radomsko) wtargnęło wieczorem czterech zamaskowanych osobników uzbrojonych w pistolety. Po steroryzowaniu domowników, bandyci zrabowali garderobę damską i męską, materiał na ubrania, bieliznę pościelową, cztery obrączki złote, trzy pierścienie i złoty łańcuch z krzyżykiem, ogólnej wartości 2500 złotych. — Zarządzony za bandytami pościg policji nie dał pozytywnego rezultatu.

Kradzież krowy. We wsi Leśna, gminy Bodzentyn, z niezamkniętej obory skradziono krowę maści czerwonej, wartości 800 złotych — C. J. Remu Barwickiemu.

Z wdzięczności za nocleg. Mieszkaniec ulicy Bydgoskiej 17 w Kielcach, Feliks Kromer przyjął na nocleg nieznane osobnika, który nad ranem w czasie snu gospodarza skradł 70 złotych gotówką, kapę na łóżko i dwa serdaki dziecięce, ogólnej wartości sto złotych.

Kradzież roweru. Przy pomocy dobrego klucza nieznany sprawca dostał się do magla Mieczysława Machockiego przy ulicy Śląskiej 36 w Kielcach, skąd skradł rower męski.

Kradzież krow z niezamkniętych obór. Nieznani złodzieje skradli z niezamkniętych obór krowy: Antoniemu Zielińskiemu w Masłowie, gminy Dąbrowa oraz Józefowi Rzędowskiemu w Masłowie I. Wartość obydwóch krow wynosi około tysiąc złotych.

Krowka niewiasta skazana na więzienie. Na tle pasenia krowy na spornej między powstała kłótnia między mieszkańcami wsi Rogowice, gminy Mniów, Władysławą Błońską i Marianną Szczecińską, zakończona uderzeniem kamienia w rękę tą ostatnią tak silnie, że spowodowała zakłócenie czynności palca na czas dłuższy. Sąd okręgowy kielecki skazał Błońską na pół roku więzienia.

Złodzieje okradli sklep spożywczy. Nieujęci złodzieje włamali się w nocy do sklepu spożywczego Ireny Kubeckiej przy ulicy Seminaryjskiej 2 w Kielcach, gdzie skradli różnych artykułów spożywczych na sumę około 500 złotych.

MIELCHÓW

Pięć napadów rabunkowy jednej nocy. Jednej nocy na terenie powiatu mielechowskiego miało miejsce pięć napadów rabunkowych na mieszkania gospodarzy, mianowicie: Ignacego Biegacza, Leona Szczubale, Andrzeja Biegacza i Jana Rogalskiego — we wsi Przytyk, gminy Góry, oraz na mieszkanie Jana Muchy we wsi Czaple Wielkie, gminy Rzeżuśnia. — Łupem bandytów padła garderoba męska i damska, bielizna i obuwie, a nadto Musze zrabowano złote kolczyki. — Napadu na mieszkańca Przytyka dokonało trzech sprawców, na Muchę zaś dwóch, przy czym obydwie bandy były uzbrojone w krótką broń palną. — W obydwóch wypadkach policja zarządziła pościg, który jednak pozostał bez pozytywnego wyniku.

Napad rabunkowy na sklep. Po północy dwóch nieznanych osobników wtargnęło siłą do sklepu Tadeusza Szłękę w Pstroszycach, gminy Wielko Zagórze i pod pretekstem przeprowadzenia rewizji w poszukiwaniu broni i radia (sprawcy podawali się za urzędników niemieckich), skradli 1740 złotych gotówką, 9 metrów płótna białego, trzy metry materiału granatowego na ubranie wraz z dodatkami, chustkę i obuwie. Bandyci opuszczając mieszkanie Szłękę, kazali mu zgłosić się za kilka dni w komisariatcie, nie wymieniając miejscowości tego komisariatu. Za sprawcami zarządzono pościg, lecz bez rezultatu.

WOLBROM

Okradzenie trzech gospodarzy w czasie snu. Na terenie gminy Suliszowa koło Wolbromia w ciągu jednej nocy nieznani złodzieje okradli trzech gospodarzy, mianowicie: Franciszka Trulkę i Józefa Hrabiego we wsi Czubrowice, zabierając zboże i garderobę męską i damską, oraz Mieczysława Mileja w Wielmoży, któremu oprócz zboża skradziono owcę i 6 gęsi z chlewa. W czasie kradzieży zachowywali się tak cicho, że ani jeden z domowników poszkodowanych nie przebudził się.

Bazy Stanów Zjednoczonych na Pacyfiku oraz Singapuru zaatakowane zostały z dużym powodzeniem

Główna kwatera cesarskiej marynarki po- dała w poniedziałek przedpołudniem do wła- domości następujące szczegóły dotyczące ope- racyj wojennych.

Bazy marynarki lotnictwa na wyspach Ha- wajskich zostały zaatakowane ze znacznym po- wodzeniem. Marynarka japońska w Szanghaju zatopiła angielską kanonierkę tudzież zajęła ka- nonierkę Stanów Zjednoczonych na rzece Jangse. Ze znacznym powodzeniem dokonano ataków lotniczych na Singapore. Inne akcje lotnictwa kierowały się na Davao, grupę wysp Wake oraz Guau.

Davao jest miejscowością portową na wy- spie Mindanao, należącej do grupy wysp Fi- lipińskich.

Według informacji podanych za pośre- dnictwem tutejszej rozgłośni radiowej, miał prezydent Roosevelt przyjąć w Białym Domu dziennikarzy których poinformował o poważnych stratach, jakie poniosły jednostki marynarki i armii Stanów Zjednoczonych na wyspach Ha- wajskich.

Czynniki północno-amerykańskie potwier- dzają również dotkliwe straty i szkody, jakie poniosły flota wojenna i żegluga handlowa Sta- nów Zjednoczonych.

Przygotowania do obrony przeciwlotniczej w Japonii

Główna kwatera cesarska wydała zarzą- dzenie w sprawie przygotowań do obrony prze- ciwlotniczej.

Oreddie Roosevelta do cesarza przed wypowiedzeniem wojny

Według wiadomości, jakie w międzyczasie zakomunikowano dzisiejszej nocy kilkanaście minut po 12 ej, według czasu japońskiego, mi- nister spraw zagranicznych Togo odbył konfe- rencję z ambasadorem Stanów Zjednoczonych Grewem, który przy tej okazji wręczył mu od- ręczne oreddie Roosevelta dla cesarza Japonii. Bezpośrednio po tym, minister Togo udał się do pałacu cesarskiego, aby cesarzowi wręczyć oreddie. W toku ponownej rozmowy jaka miała miejsce dzisiaj rano, minister Togo wręczył ambasadorowi Stanów Zjednoczonych Grewowi odpowiedź Japonii dla Stanów Zjednoczonych. Tajna Rada stanu w obecności cesarza Japonii zatwierdziła akt wypowiedzenia wojny Anglii i Stanom Zjednoczonym. Bezpośrednio po tym zebrał się gabinet na powtórne posiedzenie, które odbyło się w pałacu cesarskim.

Mocne przekonanie o zwycięstwie Japonii

Mowa radiowa premiera Tojo do narodu japońskiego

„Jestem mocno przekonany o zwycięstwie Japonii“, tak stwierdził premier Tojo w swojej mowie radiowej do narodu japońskiego. Ameryka wystosowała względem Japonii żądania, które były zupełnie nie do przyjęcia jak np. bezwarunkowe, całkowite wycofanie sił zbrojnych z Chin, nie uznanie rządu nankińskiego i anulowanie pak- tu trzech- „Moje życie należy do Tenno“ — mówił dalej Tojo „i wiem, iż cały naród japoński oddaje się bez zastrzeżeń walcim celom polityki cesarskiej i państwowej. Kluczem do zwycięstwa leży w wierze w zwycięstwo. Jeszcze na przestrzeni swych długoletnich dziejów nie odniosła Japonia klęsk“. Jeśli Japonia dotychczas wy- kazała niewiarygodną cierpliwość i wstrzeźliwość, bo było to następstwem ludzkości niewypowiedzianych cier- pień. Przeciwnicy Japonii są dumni z posiadania olbrzy- mych skarbów naturalnych i sięgają po panowanie nad światem. O wyniku tej wojny zawiast wzrost lub upadek Japonii, oraz dobrobyt lub ruina całej Azji wschodniej. Tojo zakończył stwierdzeniem iż jest szczęśliwym, że coraz wyraźniej kształtuje się przymierze z Niemcami i Włochami, oraz stosunki Japonii i Mandżukuo i Chinami. Dla 100 milionów Japończyków nadszedł czas poświęce- nia wszystkiego dla spraw ojczyzny.

Wypowiedzenie wojny Japonii przez Costarikę, Indie Holenderskie i Nicaraguę

Na propozycję Waszyngtonu i Londynu, Costarika, Nicaragua i Indie Holenderskie, wypowiedziały Japonii wojnę.

Walki w Afryce Północnej toczą się dalej

Nocne ataki na porty brytyjskie. Udaremnienie próby lądowania nieprzyjaciela na Krymie

Naczelną komenda niemieckich sił zbroj- nych komunikuje z głównej kwatery Adolfa Hitlera w dniu 8 grudnia:

Kontynuowanie operacji i sposób prowa- dzenia wojny na wschodzie są odtąd uwarun- kowane nastaniem rosyjskiej zimy. Na dalekich przestrzeniach wschodniego frontu odbywają się obecnie tylko lokalne działania bojowe.

Na zachodnim wybrzeżu Krymu udarem- niono próbę lądowania nieprzyjaciela. W Za- głębiu Donieckim atak wojsk niemieckich i włoskich poczynił dalsze postępy. Pod Lenin- gradem nieprzyjaciół kontynuował daremnie swoje próby wylądowania.

Lotnictwo pomimo złych warunków atmos- ferycznych przeprowadziło silne ataki na kon- centrację wojsk sowieckich, sformowane do akcji na czołgi i umocnienia polowe. Nieprzy- jaciół ponosił ponownie znaczne straty w lu- dziach, ciężkim materiale bojowym i środkach komunikacyjnych. Linie kolejowe, prowadzące do Moskwy zostały w wielu miejscach znisz- czone atakami bojowymi.

W rejonie morskim koło Anglii uszkodzo- no w czasie dziennego ataku powietrznego na północny wschód od Abordeen pewien okręt handlowy bombą średniego kalibru. W nocy dokonało lotnictwo ataku na obiekty portowe nad wybrzeżem wschodnim oraz południowo- wschodniej części wyspy brytyjskiej.

Ciężkie walki w północnej Afryce toczą się w dalszym ciągu. W Tobruku obrzucono w ciągu dnia i nocy bombami ciężkiego i naj- cięższego kalibru obiekty portowe i pozycje artylerii nieprzyjacielskiej. Koło wybrzeża pół- nocno-afrykańskiego niemieckie samoloty bo- jowe uszkodziły jeden wielki brytyjski trans- portowiec wojskowy tak ciężko, że należy się liczyć z jego stratą. Pewien lekki krążownik brytyjski został celnie trafiony bombą.

W czasie bezskutecznych ataków powietrz- nych na kilka miejsc w Niemczech zachodnich i na okupowanych terenach na zachodzie ze- strzelono ubiegłej nocy 3 bombowce brytyjskie.

Włoski komunikat wojenny

Włoski komunikat wojenny z poniedziałku brzmi następująco:

W Marmarice walki, jakie rozgorzały na nowo w dniu 5 grudnia w rejonie Bir el Gobi, kontynuowane były również w dniu wczoraj- szym. W toku przebiegu tych walk oddziały niemieckie i włoskie dzięki skutecznym kontr- atakom zmusiły wojska brytyjskie do cofnięcia się wśród strat. Na froncie Tobruku miał miej- sce bezskuteczny wypad nieprzyjacielskich wo- zów pancernych na pozycje dywizji „Brescia“. Na froncie Sollum odparto próby ataków wo- zów pancernych na pozycje dywizji Savona. Dywizyjna artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła jeden samolot brytyjski, który spadł płonąc.

Eskadry lotnictwa osi zaatakowały kon- centrację pojazdów mechanicznych i nieprzy- jacielskich oddziałów zmechanizowanych na wschód i południowy wschód od Bir el Gobi, jak również końcowy punkt linii kolejowej w Abu Feida na południe od Sidi Barani. Ponadto lotnictwo bombardowało obiekty portowe w Tobruku i okręty stojące na kotwicy, przy czym ciężko uszkodzono jeden wielki parowiec i spowodowano pożary wśród obiektów na mo- lo portowym.

Niemieckie samoloty myśliwskie stoczyły szereg walk powietrznych i zestrzeliły 3 samo- loty, wśród nich jeden typu „Beaufighter“, któ- rego załogę wzięto do niewoli, nadto ostrze- liwały skutecznie z broni pokładowej inne sa- moloty. Ziemia obrona przeciwpowietrzna w Buemat el Heun zestrzeliła jeden samolot nie- przyjacielski. Załoga została wzięta do niewoli.

Samoloty angielskie dokonały ataków na kilka miejscowości na Sycylii. Nieznaczne szko- dy materialne i jedna tylko ranna osoba. Kil- ka samolotów, które zostały doścignione przez

naszych lotników myśliwskich otrzymało liczne celne trafienia. Jeden z tych samolotów spadł na ziemię. Bombowce niemieckie zaatakowały na Morzu Śródziemnym eskadrę floty nieprzy- jacielskiej. Jeden krążownik został celnie tra- fiony bombą ciężkiego kalibru.

Fiński komunikat wojenny

Fiński komunikat wojenny z 7 grudnia brzmi następująco:

Przesmyk Karelski: Nieprzyjaciół na całym froncie rozwijał działalność oddziałów szpera- czy i przy pomocy licznych gwałtownych ata- ków wywiadowczych dokonywanych stosunko- wo słabymi siłami przy poparciu artylerii i gra- natników. Wszystkie próby przedarcia się na- przód zostały jednak zgóry rozbite w czasie grupowania się nieprzyjaciela, częściowo zaś pomiędzy pozycjami. Nasza artyleria i granat- niki celnie ostrzeliwały nieprzyjacielskie bun- kry i pozycje artyleryjskie.

Front Swiru: Obustronny ogień artylerii i granatników. Własna artyleria rozproszyła kilka zgrupowań małych oddziałów nieprzyjacielskich i uzyskała celne trafienia nieprzyjacielskich po- zycji artyleryjskich oraz gniazd oporu.

Front wschodni: Próby ataków nieprzyja- cielskich na odcinku północnym zostały odpar- te. Na odcinku południowym nasze wojska zdo- były po zaciętej walce miasto Karhumaeki nad północnym cyplem jeziora Onega.

Flota wojenna: pomiędzy Selvaestoe i Ino nasze baterie nadbrzeżne przy współdziałaniu baterii w Ykimaeki nawiązały walkę z eska- drą morską, zdążającą do Kronsztadu. Jeden kontrtorpedowiec został trafiony celnym pocis- kiem. Rozpoczynająca się burza śnieżna przer- wała działania bojowe.

Flota powietrzna: nasze siły powietrzne kil- kakrotnie bombardowały wczoraj obiekty wojs- kowe na terenie miasta Povenza w północnej części jeziora Onega. We wschodniej Karelii bombardowano nieprzyjacielskie obozowiska i kolumny pojazdów mechanicznych, przy czym uzyskano celne trafienia i wzięto je pod ogień.

„Aż do ostatecznego zwycięstwa“ rozkaz dzienny Mannerheima

Naczelną dowódca armii fińskiej, marsza- łek polny Mannerheim w dniu 6 grudnia, jako w rocznicę niepodległości Finlandii wydał rozkaz dzienny do wojsk, który głosi m. in.

„Dzisiaj, podobnie jak przed dwoma laty nasze siły zbrojne stoją znowu w obliczu nie- przyjaciela: Wówczas tylko niezrównana dziel- ność naszej bohaterskiej armii uszegła nas przed zgubą. Dziś armia nasza nie jest skaza- na na walkę w osamotnieniu. Po naszej stro- nie walczą przeciwko gigantycznemu wrogowi na wschodzie liczne narody Europy, w pierw- szym rzędzie naród niemiecki. W grudniu 1939 r. nie mieliśmy wątpliwości na naszych placówkach bojowych, jaki los przysądzony jest naszemu narodowi. Jednak nasza nie- złomna decyzja walczenia aż do ostatka ope- rała się na zjednoczonej woli naszego narodu. Dziś, w dniu święta niepodległości nasza armia ma poza sobą walkę obronną, która przez pięć miesięcy prowadziła od zwycięstwa do zwy- cięstwa. Ożywiona niezłomną wolą zwycięstwa odbiła ona utraconą Karelię i krok za krokiem torowała sobie drogę coraz bliżej do ostatecz- nego celu:

Obecna walka stanowi dalszy ciąg i osta- teczne zakończenie naszej walki o zabezpie- czenie bytu:

Żołnierze. Z Waszego trudu wyrośnie pokój i błogosławieństwo dla naszego narodu i jego przyszłych pokoleń. Najcięższe próby mamy już poza sobą. Stoi jeszcze przed nami zadanie wytrwania, aż walka doprowadzona zostanie do ostatecznego zwycięstwa.